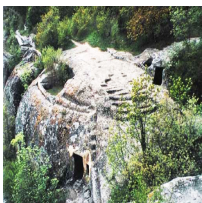

П. І. Скрипник

Ескі-Кермен

ЕСКІ-КЕРМЕН – середньовічне городище. Знаходиться за 25 км від м. Бахчисарай (АР Крим). Заг. пл. бл. 10-ти га. Як укріплений пункт засн. у 5 – на поч. 6 ст. скіфо-сарматами, яких гуни після падіння Скіф. держави витіснили у передгір'я Крим. гір (у перекл. з татар. Е.-К. – стара фортеця). На плато, де розташ. городище, – понад 300 штуч. печер. Був знач. ремісн. і торг. центром. Насел. займалося землеробством, скотарством, виноградарством. Наприкінці 8 – у 9 ст., ймовірно, хозари зруйнували фортечні споруди; саме ж місто існувало до 1299, коли його спалили війська еміра Ногая. 1938 тер. Е.-К. оголошено заповідником і передано до складу Бахчисарай. істор.-культур. заповідника. У різні часи городище досліджували М. Рєпников, [Є. Веймарн](#), О. Паршина, могильник побл. нього (172 погребал. споруди 7–9 ст.) – М. Рєпников й [О. Айбабін](#). Серед найвідоміших пам'яток – печер. храм «Трьох вершників» із залишками фреск. розпису і зруйнов. «облоговий» колодязь глиб. 70 м.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Хроніка археології та мистецтва. Ч. 1. К., 1930;
2. История и археология средневекового Крыма. Москва, 1958;
3. Домбровский О. И. Фрески средневекового Крыма. К., 1966.

Бібліографічний опис:

Ескі-Кермен / П. І. Скрипник// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-18015>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).